

خواب سیاسی

ایجاد حکومت در تبعید!!!....

در داستان‌های مذهبی، قصه خواب اصحاب کهف به ما یادآوری می‌کند که چگونه گروهی از یاران به مدت طولانی در خواب فرو رفته بودند. در دنیای سیاست، برخی افراد فاسد و خائن به وطن نیز غوطه‌ور در خواب سیاسی می‌باشد. این افراد، در طول چهار دهه اخیریا تصاحب پست‌های مهم و امتیازات فراقانونی که بخود اختیار نموده بودند نه تنها به ارزش‌های ملی و میهنی احترام نگذاشته، بلکه با حمایت استخبارات خارجی، به تخریب حکومت و دولت افغانستان پرداخته و وطن را به خاک و خون کشانده است. حال این گروه خواب‌های سیاسی می‌بینند که به سرنوشت ملت لطمه بزرگ وارده می‌سازد این دسته از افراد، دین را به ابزاری برای رسیدن به اهداف شوم خود تبدیل کرده و احساسات پاک هموطنان را که از نیت‌های پلیدشان بی‌خبرند، شکار اهداف شوم خود قرار داده حالا آنکه با پروتکل‌های مخفی، به دامن دلدادگان اصلی خود شتاببیدند، گویا نمازگزاری قبله را به اشتباه گرفته باشد. همانطوریکه شاعر از این گروه، افغانستان را به تار زلف اربابان خود بسته و آن را مالک و حافظ این خاک خطاب کرده بود. اما روح شهدای وطن، که جان‌های خود را برای آزادی و قدسیت این سرزمین فدا کرده‌اند، از عملکرد این خائنین ابراز انزجار و گفته باشند که ما اتلان ملالی بودیم، نه شرف باختگان چون شما. از سقوط حکومت دکتر نجیب‌الله تا فروپاشی نظام جمهوریت، این افراد با تصاحب پست‌های مهم و امتیازات فراقانونی، هیچ تلاشی برای رفاه و آسایش مردم انجام ندادند. بلکه در روزهای سخت، فرار را بر قرار ترجیح داده و با پول‌های دزدیده‌شده، زندگی مرفهی را در قصرهای مجلل که برای خود در کشورهای خارجی مهیا ساخته سپری میکنند. حالا که سه سال از سقوط نظام جمهوریت می‌گذرد، این افراد منفور دوباره به خواب و خیال حکومت در تبعید افتاده‌اند، غافل از اینکه شرایط حکومت در تبعید چیست و چه کسانی می‌توانند به چنین اقدامی دست بزنند. ایجاد حکومت در تبعید، در واقع تلاشی برای حفظ ساختار سیاسی در شرایط دشوار است، ساختاری که این گروه عمداً به تضعیف و تخریب آن پرداخته‌اند. اگر به تاریخچه حکومت‌های در تبعید نگاه کنیم، فرانسه نخستین کشوری بود که در دوران انقلاب فرانسه (۱۷۸۹) و بعد از آن در زمان ناپلئون بناپارت (۱۸۰۴-۱۸۱۴) مفهوم حکومت در تبعید را به کار گرفت. این مفهوم بعدها به کشورهای دیگر نیز گسترش یافت، از جمله چکسلواکی، نروژ، آلمان و لهستان. این تحولات تاریخی به ما می‌آموزد که حکومت در تبعید، در شرایط بحرانی، می‌تواند یک گزینه باشد، اما این گزینه برای کسانی است که واقعاً در پی خدمت به ملت و حفظ اصول دموکراتیک جدوجهد نموده باشد، نه پرورده‌های بیگانه. حکومت در تبعید می‌تواند یک ابزار مفید برای حفظ هویت ملی و ساختار سیاسی در زمان بحران باشد، اما موفقیت آن بستگی به اراده ملی، شفافیت، و توانایی رهبری دارد. در افغانستان، صرف نظر از خواب‌های سیاسی برخی افراد برای ایجاد یک حکومت در تبعید مؤثر، نیاز به رهبری پایدار و متعهد به ارزش‌های ملی و دموکراتیک وجود دارد. بدین ترتیب، تنها کسانی می‌توانند به این هدف دست یابند که واقعاً در خدمت به ملت و بهبود وضعیت سیاسی کشور گوشیده باشند.